

هو الله - ای بنده آستان مبارک، نامه ئی از شما رسید...

عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هو الله

ای بنده آستان مبارک، نامه ئی از شما رسید و سبب سرور گردید زیرا دلالت بر صحت و سلامت عموم احباً در آن صفحات بود. الحمد لله در این سنین انقلاب در صون حمایت الهی محفوظ بوده اید و حال آنکه اکثر ناس در نهایت انقلاب و اضطراب و جمیع اقالیم عالم در آتش خونریزی سوخته و افروخته. لکن دوستان الهی بمبارکی تعالیم ربّانی در آسیا و امریک و افریک در نهایت امن و امان و از جمیع آفات محفوظ و پر روح و ریحان. ایام جنگ را گذاراندند و با وجود این شدائد و انقطاع مخابرات باز در جمیع جهان نفوذ کلمه الله در ازدیاد و انتشار نفعات الله مزداد شد. جمیع امور در جمیع حدود و ثغور رو باضمحلال بود مگر امر الله که روز بروز در انتشار بود.

شما بجمیع متعلقین و احباً یک یک تحیت عبدالبهاء ابلاغ دارید. اخبارات مفصله در نامه مرقوم دارید و بگوئید هفت اقلیم از صور اسرافیل در اهتزاز و صیت و صوت این امر بدیع ارکان جهان را بحرکت آورده، ولی اکثری از اهل ایران هنوز بخواب کابوسی گرفتار. علی الخصوص کشور نور که موطن حضرت مقصود است اندکی هنوز مخمود و محجوبست مانند مکه که موطن حضرت رسول علیه السلام بود یثرب و یمن و تهامه روشن شده بود و مکه که منبت شجره مبارک بود غافل و ذاهل. این قاعده عمومی در جمیع دورها و کورها بود که بیگانگان آشنا و آشنایان که از اهل وطن مظهر حقیقت بودند بیگانه می ماندند. شما حال در این دور بدیع بیائید این قاعده را بهم زیند بر عکس اهالی مکه نشر نفعات الله نمائید و آتش محبت الله برافروزید و خطّه نور را مشکاة لمعه نور و شعله طور کنید و جمیع دوستان را تحیت مشتاقانه برسانید و این نامه را بجهت دوستان بخوانید و علیک البهاء عبدالبهاء عباس. آب ۱۹۱۹

ای حضرت عموزاده، یادگار عزیز آن روح مجسم و نور مصوری. حضرت عمّ بزرگوار بعبدالبهاء بی نهایت مهربان بود و در ایام طفولیت که در آن قریه بودم بسیار نوازش می نمود و آمیزش می فرمود. هنوز حلاوت محبت او در مذاقست لذا مرا آرزو چنان که شمع او روشن گردد و آن قریه گلشن شود و شما باغبان آن گلستان شوید و آهنگ خوش از مرغان آنچن باین آنچن رسد و علیک البهاء عبدالبهاء عباس

ORIGINAL

AUDIO